

TURİZM İŞLETMELERİNDE
Rekreasyon ve Animasyon

Editör
Dr. Songül ÖZER

© Copyright 2020

Bu kitabın, basım, yayın ve satış hakları Akademisyen Kitabevi A.Ş.'ne aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kağıt ve/veya başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz. Tablo, şekil ve grafikler izin alınmadan, ticari amaçlı kullanılamaz. Bu kitap T.C. Kültür Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır.

ISBN

978-625-7679-18-3

Kitap Adı

TURİZM İŞLETMELERİNDE

Rekreasyon ve Animasyon

Editör

Songül ÖZER

Yayın Koordinatörü

Yasin Dilmen

Sayfa ve Kapak Tasarımı

Akademisyen Dizgi Ünitesi

Yayıncı Sertifika No

47518

Baskı ve Cilt

Vadi Matbaacılık

Bisac Code

SPO000000

DOI

10.37609/akya.1021

GENEL DAĞITIM

Akademisyen Kitabevi A.Ş.

Halk Sokak 5 / A

Yenişehir / Ankara

Tel: 0312 431 16 33

siparis@akademisyen.com

www.akademisyen.com

Önsöz

Rekreasyon ve animasyon benzer kavramlar olsa da temelde birbirinden farklılaşan boş zaman etkinlikleridir. Şöyle ki rekreasyon, var olma ve çalışma zamanı dışında kalan serbest zaman dilimi içerisinde sağlıklı ve kaliteli zaman geçirmek adına yapılan her türlü etkinliği kapsarken animasyon, serbest zaman içerisinde boş zaman olarak adlandırılan zaman dilimi içerisinde turistik rekreasyon etkinliklerini kapsamaktadır. Bu anlamda bu kitap çalışmasının amacı, rekreasyon ve animasyon arasındaki temel farkları ortaya koyarak rekreasyon ve animasyon ile ilgilenen araştırmacılara destek kaynak sağlamaktadır.

Turizm İşletmelerinde Rekreasyon ve Animasyon kitabının yazılmasında emeği geçen tüm hocalarımıza, kitabın basım sürecinde emek veren yayınevin çalışanlarına, kitabın her aşamasında bana verdikleri destek ve sağladıkları huzurlu ortamdan dolayı sevgili eşim Mete Yücel'e ve mutluluk kaynaklarımız oğlum Salih ve oğlum R. Ahmet'e en içten teşekkürlerimi sunuyorum. Ayrıca yanımda olmasalar dahi her an manevi desteklerini yanımda hissettiğim sevgili Babam ve sevgili Ablam'ı Rahmetle anıyorum.

Kitabın tüm akademik camiaya ve bilime hayırlı ve faydalı olmasını dilerim.

Saygılarımla

Dr. Öğr. Üyesi Songül ÖZER

Van, 2020

Yazarlar

Sabri ÇELİK

Doç. Dr., Afyon Kocatepe Üniversitesi, Turizm Fakültesi,
scelik@aku.edu.tr, ORCID iD: 0000-0001-7505-5944

Sağbetullah MERİÇ

Dr. Öğr. Üyesi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Turizm Fakültesi,
smeric@yyu.edu.tr, ORCID iD: 0000-0003-1949-623X 17

Hülya YEŞİLYURT

Arş. Gör. Dr., Adıyaman Üniversitesi, Turizm Fakültesi,
hyesilyurt@adiyaman.edu.tr, ORCID iD: 0000-0002-9991-2557

Caner ÇALIŞKAN

Dr. Öğr. Üyesi, Adıyaman Üniversitesi, Turizm Fakültesi
ccaliskan@adiyaman.edu.tr, ORCID iD: 0000-0002-7774-1769

Pelin KOÇ

Arş. Gör. Dr., Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Turizm Fakültesi,
pelinyagci@yyu.edu.tr, ORCID iD: 0000-0002-1125-8045

Songül ÖZER

Dr. Öğr. Üyesi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Turizm Fakültesi,
songulduz@yyu.edu.tr, ORCID iD: 0000-0002-1335-0216 99

Burcu TURAN TORUN

Dr. Öğr. Üyesi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Turizm Fakültesi,
burcuturan@yyu.edu.tr, ORCID iD: 0000-0003-1963-9368

Cem YEŞİLYURT

Arş. Gör. Dr. Adıyaman Üniversitesi, Turizmi Fakültesi,
cyesilyurt@adiyaman.edu.tr, ORCID iD: 0000-0003-2193-5406

Sedat ŞAHİN

Dr. Öğr. Üyesi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Turizm Fakültesi,
sedatsahin@yyu.edu.tr, ORCID iD: 0000-0003-0167-101X

İçindekiler

1. Bölüm: Rekreyasyona Giriş.....	1
<i>Sabri ÇELİK</i>	
2. Bölüm: Rekreasyonun Tarihsel Gelişimi.....	17
<i>Sağbetullah MERİÇ</i>	
3. Bölüm: Rekreasyon: Etkileşim Alanları.....	39
<i>Hülya YEŞİLYURT</i>	
<i>Caner ÇALIŞKAN</i>	
4. Bölüm: Rekreasyon ve Kamusal Alanlar	69
<i>Pelin KOÇ</i>	
5. Bölüm: Animasyona Giriş.....	99
<i>Songül ÖZER</i>	
6. Bölüm: Animasyon Hizmetlerinin Yönetimi.....	115
<i>Burcu TURAN TORUN</i>	
7. Bölüm: Turizm ve Animasyon.....	141
<i>Cem YEŞİLYURT</i>	
8. Bölüm: Otel İşletmelerinde Animasyon Hizmetleri ve Örnekleri.....	171
<i>Sedat ŞAHİN</i>	

BÖLÜM 1

REKREASYONA GİRİŞ

Sabri ÇELİK¹

İnsanoğlunun sahip olduğu ve akıp gitmesine engel olamadığı en kısıtlı kaynak zamandır. Bu nedenle aslında “zaman” kavramının “boş” nitelmesi ile yan yana gelmesi çok kabul edilebilir bir durum değildir. İş ya da hayata dair diğer yükümlülüklerin hakim olmadığı zaman dilimleri, insanoğlunun kendisine ayırdığı zaman dilimi olarak tanımlanmaktadır. Bu bağlamda insanoğlu kendine ayırdığı zaman dilimini verimli değerlendirmeyi başarabilirse rekreasyon amaçlarını gerçekleştirme şansı bulabilir, aksi halde zamanın boş harcanması söz konusu olur. Bu durumun rekreasyon kavramı ile bir ilişkisi yoktur.

BOŞ ZAMAN KAVRAMI

Rekreasyon kavramını “Boş zaman” ifadesi ile eşleştiren tanımlamalar nedeniyle bu kavram, toplumsal düzeyde gerçek anlamını yansıtmayan bir şekilde algılanmaktadır. Bundan dolayı, rekreasyonla ilgili tanımlamalarda “**boş zaman değerlendirme faaliyetleri ile dolu zaman dilimi**” ifadesinin kullanılması, sadece eğlenceli zaman geçirmek suretiyle, hiçbir artı değer olmadığı, hatta sorumluluk ve görevlerin ihmal edilmesine yol

¹ Doç Dr., Afyon Kocatepe Üniversitesi, Turizm Fakültesi, scelik@aku.edu.tr, ORCID: 0000-0001-7505-5944

veya fiziksel çaba gerektiren, kendileri için kişisel gelişim imkânı sunan kapalı /açık mekânlarda ücretli/ücretsiz katılım sağlayabilecekleri, kendilerine gerek fiziksel gerek zihinsel kazanımlar sağlayan rekreasyon faaliyetleri ile doldurmaktadır.

Rekreasyon, doğru uygulamalar yapıldığında, kendisiyle barışık bireylerden oluşan, bağlı olarak toplumsal barışın sağlandığı bir toplum ortaya çıkarma yetisine sahiptir ve mutlu bireylerden oluşan mutlu toplumu hedeflemektedir.

KAYNAKÇA

- Argan, M. (2007). Eğlence Pazarlaması, Detay Yayıncılık, Ankara
- Aytaç, Ö. (2002). Boş Zaman Üzerine Kuramsal Yaklaşımlar. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi Cilt:12, Sayı: 1, Sayfa: 231-260, Elazığ
- Aytaç, Ö. (2004). Kapitalizm Ve Hegemonya İlişkileri Bağlamında Boş Zaman, C.Ü. Sosyal Bilimler Dergisi Aralık 2004 Cilt: 28, No:2 115-138, Sivas
- Aytaç, Ö. (2005). Kapitalizm ve Boş Zaman. Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt: 6 Sayı: 1 (1-22), Eskişehir
- Çakıcı, C. (1996). Rekreasyon Ders Notları, Mersin Üniversitesi, Mersin
- Çelik, S. ve Yalçın, B. (2018). Termal Turizm ve İşletmeciliği, Detay Yayıncılık, Ankara
- Çeribaşı, S. (1994). Antalya İlindeki 1. Sınıf Tatil Köyleri ve 4-5 Yıldızlı Otellerde Animasyon Hizmetleri, Gazi Ü. S.B.E., Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara
- Demirdağ, Ş. A. (2019). Otel İşletmelerinde Rekreasyonel Liderliğin İş Etiğine Etkisi: Animasyon Personeli Üzerine Bir Uygulama, Gazi Ü. S.B.E., Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara
- Fisk, G. (1963). Leisure Spending Behaviour, University of Pennsylvania Press, Philadelphia
- Hacıoğlu, N., Gökdeniz, A., Dinç., Y. (2003). Boş Zaman ve Rekreasyon Yönetimi, Detay Yayıncılık, Ankara
- Munusturlar, M. A. (2018) Rekreasyon Yönetimi, Anadolu Üniversitesi Yayını No: 3414, Eskişehir

- Sağcan, M. (1986). Rekreasyon ve Turizm, Cumhuriyet Basımevi, İzmir
- Tezel, M. D. (1990) Tatil Köylerinde Rekreasyon ve Animasyon Aktiviteleri, İstanbul Üniversitesi, S.B.E., Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul
- Yaylı, A. (2014) Rekreasyona Giriş, Detay Yayıncılık, Ankara

BÖLÜM 2

REKREASYONUN TARİHSEL GELİŞİMİ

Sağbetullah MERİÇ¹

Rekreasyon faaliyetlerinin doğuşu, bazı araştırmacılar tarafından sanayi devriminin ortaya çıkardığı teknolojik kolaylık ile ilişkilendirilmektedir. Ancak konu ile ilgili literatüre bakıldığında, geçmiş kültürlerin neredeyse hepsinde rekreasyon faaliyetleri olarak nitelendirilebilecek aktiviteler mevcuttur. Bu faaliyetler, zaman zaman bireysel olarak zaman zaman gruplar halinde gerçekleştirilmiştir (Broadhurst, 2001). Dolayısı ile rekreasyon faaliyetlerinin insanlık tarihi kadar eski olduğu ve bu faaliyetlerin günümüze çeşitlenerek geldiği söylenebilir.

Rekreasyon ve boş zaman etkinliklerinin bugün nasıl sunulduğunu anlamak ve gelecekte daha etkin ve faydalı bir şekilde sunulmasını sağlamak için tarihe bakmak gerekir. Aksi takdirde geçmişte yapılan yanlışlar tekrarlanır. Geçmişte yapılan hataları anlamak ve bu hatalardan dersler çıkarmak, geleceği geçmişten farklı kılmamanın en önemli yoludur (Meriç, 2020). Rekreasyon ve boş zaman etkinliklerinin tarihine bakıldığında, tarihin sık sık kendini tekrar ettiğini ve bugünkü mevcut durumun uzun

¹ Doktor Öğretim Üyesi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Turizm Fakültesi, smeric@yyu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-1949-623X

ve yıllık izinler de dikkate alındığında çalışan bir kişinin zamanının 3'te 1'i çalışma dışı zaman olarak karşımıza çıkmaktadır. Yalnızca tam gün boş zamanı ifade eden bu süre, mesai saatleri dışındaki süreler de eklendiğinde oldukça artmaktadır (Karaküçük, 2014). Ancak bazı kişilere göre, günümüzde insanların giderek daha fazla boş zamana sahip olmaları, onların özgürleşmelerine değil, endüstrinin denetimi altına girmelerine sebep olmaktadır. Bu nedenle, tarihten dersler çıkarılarak boş zamanın insana mutluluk ve donanım kazandıracak şekilde tasarlanması ve kullanılması gerekmektedir. Bu da bunu dikkatli bir şekilde organize edecek rekreasyon uzmanları ile mümkündür.

KAYNAKÇA

- Ağaoğlu, Y., Taşmektepligil, M. ve Bayrak, M. (2005). Dünyada ve Türkiye'de Serbest Zaman Kavramının Tarihsel Gelişimi. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 2(11), 1-10.
- Ahipaşaoglu, S. ve Arıkan İ. (2005), *Seyahat Endüstrisi İşletmeleri*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Arslan Kalay, H. Şahin, S. ve Meriç, S. (2018). Mimari Mirasın Turizme Açılmasının Mimari Mirasın Korunmasına Etkisi: Sanat Tarihi ve Turizm Öğrencilerine Yönelik Bir Araştırma. *Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 8(1), 65-78.
- Aytaç, Ö. (2002). Boş Zaman Üzerine Kuramsal Yaklaşımlar. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 12(1), 231-260.
- Bahadır, M. (2016). Antikçağ'dan Günümüze Boş Zaman Üzerine Bir Değerlendirme. *Erzurum Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(2), 103-116.
- Broadhurst, R. (2001). *Managing Environments for Leisure and Recreation*. New York: Routledge.
- Corders, K. A., ve İbrahim, H. (1996). *Applications in Recreation and Leisure, For Today and The Future*. New York: Mosby.
- Genoe, M. R., Kennedy D. ve Singleton, J. F. (2013). *History of Recreation*, (Editör) Kassing, G.: Introduction to Recreation and Leisure, (ss. 21-38), Human Kinetics.
- Göral, Ş ve Karaküçük, S. (2016). *Boş Zaman Tarihi*, (Editör) Karaküçük, S.: Rekreasyon Bilimi, (ss. 5-42), Ankara: Gazi Kitabevi.

- Hacıoğlu, N., Gökdeniz, A. ve Dinç, Y. (2017). *Boş Zaman ve Rekreasyon Yönetimi*, Ankara: Detay Yayıncılık.
- Jensen, C. R. ve Guthrie, S. P. (2006). *Outdoor Recreation in America*. (6th Edition). Illinois: Human Kinetics.
- Karacar, E. (2014). *Boş Zaman ve Rekreasyon Olgusunun Tarihsel Gelişim Süreci*, (Editör) Yaylı, A: Rekreasyona Giriş, (ss. 70-81), Ankara: Detay Yayıncılık.
- Karaküçük, S. (2014). *Rekreasyon-Boş Zamanları Değerlendirme*. (Yedinci Baskı). Ankara: Gazi Kitabevi.
- Kılbaş Köktaş, Ş. (2004). *Rekreasyon, Boş Zaman Değerlendirme*. (Üçüncü Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kraus, M. (2008). *Recreation and Leisure in Modern Society*. (8th Edition). New York: Cornell University Pres.
- Lapa, T.Y., Köse, E. ve Günbayı, İ. (2018). Türkiye’de Yapılan Rekreasyon Araştırmaları: Sistematik Bir Derleme. *Spor Bilimleri Dergisi*, 29(2), 87-102.
- Meriç, S. (2020). *Turizmin Tarihsel Gelişimi*, (Editör) Şahin, S. ve Meriç, S.: Gelecek Turizm Trendleri, (ss. 1-20), İstanbul: Paradigma Akademi Basın Yayın Dağıtım.
- Meriç, S. ve Bozkurt, Ö. (2017). Van Gölü’nün Rekreasyonel Turizm Potansiyelinin SWOT Analizi İle Değerlendirilmesi. *Uluslararası Kültürel ve Sosyal Araştırmalar Dergisi (UKSAD)*, 3(1), 154-167.
- Mısırlı, İ. (2006). *Seyahat Acentacılığı ve Tur Operatörlüğü*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Özer, S. (2020). *Termal Turizm*, (Editör) Şahin, S. ve Meriç, S.: Gelecek Turizm Trendleri, (ss. 253-270), İstanbul: Paradigma Akademi Basın Yayın Dağıtım.
- Sevil, T. (2012). *Boş Zaman ve Rekreasyon: Kavram ve Özellikler*, (Editör) Kocaeski, Ş.: Boş Zaman ve Rekreasyon Yönetimi, (ss. 2-25), Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Torkildsen, G. (2005). *Leisure and Recreation Management*. (5th Edition). New York: Routledge.
- Uluöz, E. (2019). *Türkiye’deki Yükseköğretim Kurumlarında Yapılan Rekreasyon Konulu Doktora Tezlerinin İçerik Analizi Yöntemi İle İncelenmesi*. (Editör), Öztürk, A., Karacar, E. ve Yılmaz, O., Spor ve Rekreasyon Araştırmaları Kitabı-2, (ss. 72-92), Konya: Çizgi Kitabevi.
- Yozcu, S. ve Demirkol, Ş. (2019). Osmanlı’da Rekreasyon Kuruluşu Olarak Vakıfların Faaliyetleri. *Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Turizm Fakültesi Dergisi*, 22(2), 188-207.

BÖLÜM 3

REKREASYON: ETKİLEŞİM ALANLARI

Hülya YEŞİLYURT¹

Caner ÇALIŞKAN²

Günümüzde yoğun yerleşimlerin olduğu kentsel alanlar yaşam alanlarına zorunlu sınırlar çizerken (Şimşek ve Korkut, 2009: 316), diğer yandan modern yaşamın ve teknolojinin bireysel hayata aşladığı stres, rekabet duygusu ve sosyo-kültürel değişim çeşitli rahatsızlıklara ve bunalımlara neden olabilmektedir (Karaküçük ve Başaran, 1996: 56). Oluşan tabloda önemli bir sağaltım aracı olan rekreasyon (Ramazanoğlu, Altıngül ve Özer, 2004), insanların memnuniyet ve tatmin duygusunu besleyebilmektedir (De Freitas, 2003). Aynı şekilde günümüz insanının güç kazanmasında, iş veriminde, kişilik gelişiminde ve nihayetinde sağlıklı bir toplum inşasında rekreasyon önemli bir işlev görmektedir (Hazar, 2014: 1).

Rekreasyon kavramı, insanların boş zamanlarında gönüllü olarak yapmış oldukları faaliyetler olarak tanımlanabilir (Karaküçük ve Akgül, 2016:45). Bu zaman diliminde bireysel veya grupla yapılabilen ve sonucunda eğlenme, dinlenme, ruhen iyi

¹ Arş. Gör. Dr., Adıyaman Üniversitesi, Turizm Fakültesi, hysesilyurt@adiyaman.edu.tr, ORCID:0000-0002-9991-2557

² Dr. Öğr. Üyesi, Adıyaman Üniversitesi, Turizm Fakültesi, ccaliskan@adiyaman.edu.tr, ORCID:0000-0002-7774-1769

lık bir yaşam sürdürebilmeleri ve boş zamanlarını aktif biçimde değerlendirmeleri amacıyla ücretsiz hizmetler sunulmaktadır.

Rekreasyon spor, psikoloji, oyun, sağlık, eğitim, sanat, çevre, kültür ve turizm gibi alanlarla yakından ilişkilidir. Bu ekseninde rekreasyon faaliyetleri insanların fiziksel ve ruhsal gelişimini sağlarken diğer yandan bilgi birikimini arttırmakta, sanatsal becerilerini geliştirmekte, kültürel açıdan zenginleştirmekte, özellikle çocukların gelişme süreçlerine katkı sağlamakta, turizm faaliyetlerine değer katmakta ve yorucu yaşamlara eğlenceli ve kaliteli bir zaman dilimi sunmaktadır.

Sonuç olarak yerel yönetimler, kamu kuruluşları, ilgili işletmeler ve sivil toplum kuruluşları tarafından yerel halkın fiziksel ve ruhsal sağlığının öncelikle korunması, iyileştirilmesi ve sonrasında yaşam kalitesinin artırılması amacıyla çeşitli rekreasyon faaliyetlerinin planlanması ve desteklenmesi gerekmektedir. Buna ilgili yeni yatırımların gerçekleşmesi veya mevcut sosyal merkezlerin artırılması, yaygınlaştırılması, yerel halkın teşvik edilmesi ve bu konuda farkındalık çalışmalarının yapılması önemli görülmektedir. Nitekim atılacak bu adımlar uzun dönemde toplumun sosyal ve ekonomik açıdan gelişmesine katkı sağlayabilecektir.

KAYNAKÇA

- Ağılönü, A., ve Mengütay, S. (2009). Yerel yönetimlerde rekreasyon hizmetleri ve model belirleme. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 6(2), 160-176.
- Akgül, B.M., Güneş, G. Güçer, E. Durhan, T.A. ve Karaküçük, S. (2017). Boş zaman ve çevre: ekoturizm-ekorekreasyon, S. Karaküçük, S. Kaya, B. M. Akgül içinde, *Rekreasyon Bilimi 2* (s.109-157), Ankara: Gazi Kitabevi.
- Akyıldız Munusturlar, M. ve Munusturlar, S. (2016). Ciddi bir boş zaman etkinliği olarak fotoğrafçılık: fotoğrafçıların kümeleme analizi ile sınıflandırılması. *İÜ Spor Bilimleri Dergisi*, 6 (2): 13-24.

- Akyol, B., Başaran, R. ve Yeşilbaş, Y. (2018). Halk eğitim merkezlerine devam eden kursiyerlerin yaşam doyumu düzeyleri ve yaşam boyu öğrenme eğilimleri. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (48), 301-324.
- Akyürek, S. ve Köroğlu, A. (2017). Yerli turistlerin rekreasyon alan ve faaliyetleri hakkındaki görüşleri üzerine bir araştırma: Bodrum ziyaretçileri örneği. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 10 (54), 1065-1074.
- Alkay, E. ve Ocakçı, M. (2011). Kentsel yeşil alanların ekonomik değerlerinin ölçülmesinde kullanılabilir yöntemlerin irdelenmesi. *İTÜ Dergisi*, 2 (1), 60-68.
- Ardahan, F., Turgut, T. ve Kaplan Kalkan, A. (2016). *Her Yönüyle Rekreasyon*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Ardahan, F. ve Yerlisu Lapa, T. (2011). Açık alan rekreasyonu: bisiklet kullanıcıları ve yürüyüşçülerin doğa sporu yapma nedenleri ve elde ettikleri faydalar. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 8 (1), 1327-1341.
- Aslan, N. (2017). Boş zaman değerlendirme, toplumsal cinsiyet ve eğitim. S. Karaküçük, S. Kaya, B. M. Akgül içinde, *Rekreasyon Bilimi 2* (s.41-59). Ankara: Gazi Kitabevi.
- Aslan, N. ve Arslan Cansever, B. (2007). Okuldaki sosyal etkinliklere katılımı ebeveyn-çocuk etkileşimi (kültürlerarası bir karşılaştırma). *Ege Eğitim Dergisi*, (8)1, 113-130.
- Aşan, K. ve Emeksiz, M. (2018). Outdoor recreation participants' motivations, experiences and vacation activity preferences. *Journal of Vacation Marketing*, 24 (1), 3-15.
- Austin, D. R. (2004). *Therapeutic recreation 5*. Baskı. Illinois: Sagamore Publishing.
- Ayaydın, A. (2011). Çocuk gelişiminde bir oyun olarak sanat ve resim. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 10 (38), 303-316.
- Aydın, İ. ve Tütüncü, Ö. (2018). Rekreasyon terapisi kamplarının sosyal etkilerinin değerlendirilmesi. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 29 (1), 106 – 112.
- Aylan, F. K. ve Şalvarcı, S. (2018). Kent turizmi açısından rekreasyon alanlarının önemi: Konya Temalı Parklarö. *ÇATALHÖYÜK Uluslararası Turizm ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3: 49-62.
- Aylaz, R., Güllü, E. ve Güneş, G. (2011). Aerobik yürüme egzersizin depresif belirtilere etkisi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Elektronik Dergisi*, 4 (4), 172-177.

- Barakazı, M. ve Önçel, S. (2017). Rekreasyonel turizm faaliyeti olarak Urfa sıra geceleri. *Disiplinlerarası Akademik Turizm Dergisi*, 1(2), 87-97.
- Başaran, Z. (2016). Alternatif eğitim olarak rekreasyon. S. Karaküçük içinde, *Rekreasyon Bilimi* (s.393-428), Ankara: Gazi Kitabevi.
- Baştuğ, G., Zorba, E., Duyan, M. ve Çakır, Ö. (2017). Farklı kültürlerde rekreasyon: serbest zaman aktivitelerinin incelenmesi, *Journal of Human Sciences*, 14(4), 3895-3904.
- Belkayalı, N. (2009). Jeotermal enerji kaynaklarının sağlık, turizm ve rekreasyon amacıyla kullanımı ve ekonomik değerinin tespiti: Yalova Termal Kaplıcaları Örneği. *TMMOB Jeotermal Kongresi*.
- Bell, S. (2005). *Design for outdoor recreation*. London: Spon Press.
- Bladen, C., Kennel, J., Abson, E. ve Wilde, N. (2012). *Events management: an introduction*. New York: Routledge Taylor & Francis Group.
- Byrne, A. ve Byrne, D. G. (1993). The effect of exercise on depression, anxiety and ot mood States - A review. *J Psychosom Res*, 37, 565-574.
- Can, E. (2015). Boş zaman, rekreasyon ve etkinlik turizmi ilişkisi. *İstanbul Sosyal Bilimler Dergisi*, 10, 1-17.
- Chen, C. ve Leung, L. (2016). Are you addicted to candy crush saga? an exploratory study linking psychological factors to mobile social game addiction. *Telematics and Informatics*, 33(4), 1155-1166.
- Çelik, A. ve Şahin, M. (2013). Spor ve çocuk gelişimi. *International Journal of Social Science*, 6 (1), 467-478.
- Damijanić, A. T. (2019). Wellness and healthy lifestyle in tourism Settings. *Tourism Review*, 74 (4):978-989.
- De Freitas, C. R. (2003), Tourism climatology: evaluating environmental information for decision making and business planning in the recreation and tourism sector. *International Journal of Biometeorology*, 48(1), 45-54.
- Değer, M.(2020). Rekreasyonda yeni trendler: Spa&Wellness. *Journal of Recreation and Tourism Research*,7 (2), 308-324.
- Ertüzün, E. (2016). Sağlık perspektifinden rekreasyon ve esenlik (wellness). Karaküçük, S. içinde, *Rekreasyon bilimi* (s.545-589), Ankara: Gazi Kitabevi.
- Eryılmaz, G. ve Unur, K. (2019). Açık Alan Rekreasyon Etkinliklerine Katılan Bireylerin Pozitif ve Negatif Duygu Durumlarının Karşılaştırılması, *Gastroia: Journal of Gastronomy And Travel Research*, 3 (4): 562-578.
- Forsell, T., Tower, J., ve Polman, R. (2020). Development of a scale to measure social capital in recreation and sport clubs. *Leisure Sciences*, 42(1),106-122.

- Gibson, H.J., Willming, C. ve Holdnak A. (2003). Small scale event sport tourism: fans as tourists. *Tourism Management*, 24(2), 181-190.
- Godbey, G. (1991). Redefining public parks and recreation. *Parks & Recreation (Arlington)*, 26(10): 56-75.
- Hacıoğlu, N., Gökdeniz, A., ve Dinç, Y. (2003). *Boş zaman ve rekreasyon yönetimi:(örnek animasyon uygulamaları)*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Hazar, A. (2014). *Rekreasyon ve animasyon (genişletilmiş 4. Baskı)*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Hinch, T., Jackson, E. L., Hudson, S., ve Walker, G. (2005). Leisure constraint theory and sport tourism, *sport in society*. 2(8), 142-163.
- İbrahim, H. ve Cordes, K.A., (2002), *Outdoor recreation, enrichment for a lifetime. Second Edition*. Sagamore Publishing, Il.
- İskender, A. (2019). Boş zaman ve rekreasyon ile turizm arasındaki ilişki üzerine akademik bir araştırma. *Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Turizm Fakültesi Dergisi*, 22 (1), 50-59.
- Jenkins, J. M., ve Pigram, J. J. (2003). *Encyclopedia of Leisure and Outdoor Recreation*. New York: Routledge.
- Jensen, C. R. ve Guthrie, S. P. (2006). *Outdoor recreation in America*. United States of America: Human Kinetics.
- Kapan, K. (2018). Turizm ve rekreasyon faaliyetlerinin ekonomi üzerindeki etkileri: Antalya örneği. *Journal of Geography*, 37, 47-56.
- Karagöz, Ş., Tortop, Y. ve Dinç, F. (2020). Halk eğitim kurslarına katılan bireylerin rekreatif etkinliklere katılımları ile yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesi: Afyonkarahisar ili örneği. *Türkiye Spor Bilimleri Dergisi*, 4(1), 9-20.
- Karakaya, N. ve Taşlı, T. C. (2019). Yaşam kalitesinin artırılmasında kent parklarının önemi: Eskişehir örneği. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 14 (20), 1259- 1283.
- Karaküçük, S. (2008). *Rekreasyon Boş Zamanları Değerlendirme*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Karaküçük, S. (2014). *Rekreasyon: boş zamanları değerlendirme (geliştirilmiş 7. baskı)*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Karaküçük, S. ve Akgül, B.M. (2016). *Ekorekreasyon: rekreasyon ve çevre*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Karaküçük, S., ve Başaran, Z. (1996). Stresle başa çıkmada rekreasyon faktörü. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(4), 55-64.
- Karaman, M., Ayyıldız, T., Okan, İ. ve Yaman, M. (2016). Rekreatif dans aktivitelere katılan bireylerin mutluluk, boş zaman tutumu

- ve yaşam tatmini düzeylerinin ve aralarındaki ilişkinin incelenmesi. *Uluslararası Hakemli Akademik Spor Sağlık ve Tıp Bilimleri Dergisi*, 21, 75-93.
- Kasim, A., ve Dzakiria, H. (2001). Influence of recreation on education aspiration. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 6(2), 53-64.
- Kaya Sandal, E. ve Karademir, N. (2011). Kahramanmaraş'ta rekreasyon alanlarının kullanımının sosyo-ekonomik faktörlerle ilişkisi. *Nature Sciences*, 6(4), 189-212.
- Kement, Ü. ve Bükey, A. (2019). Doğa ve kültür fotoğrafçılığı kapsamında rekreasyonel motivasyonun demografik özelliklere göre incelenmesi. *Tourism and Recreation*, 1 (1): 23:30.
- Kervankıran, İ. ve Eryılmaz, A.G. (2014). Isparta ili milli parklarının rekreasyonel faaliyetlerde kullanımı. *Marmara Coğrafya Dergisi*, 29, 81-110.
- Kılbaş, Ş. (2010). *Rekreasyon: boş zamanı değerlendirme (genişletilmiş 4. baskı)*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Kiper, T. (2009). Namık Kemal Üniversitesi ziraat fakültesi (Tekirdağ) öğrencilerinin rekreasyonel eğilim ve taleplerinin belirlenmesi. *Tekirdağ Ziraat Fakültesi Dergisi*, 6(2), 191-201.
- Koçak, G.N. ve Eryılmaz, G. (2018). Rekreasyon araştırmaları için temel bir araştırma yapısı ve ölçek önerisi. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 61:84.
- Koçyiğit, M. ve Yıldız, M. (2014), Yerel yönetimlerde rekreasyon uygulamaları: Konya örneği. *International Journal of Science Culture and Sport*, Special Issue 2, 211-223.
- Koçyiğit, S. ve Başara Baydilek, N. (2015). Okul öncesi dönem çocuklarının oyun algılarının incelenmesi. *YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12 (1), 1-26.
- Kül Avan, S. ve Karaküçük, S. (2019). Farklı kültürlerde boş zaman davranışları: aleviler örnekleme. *Spor ve Rekreasyon Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 9-20.
- Metin, T.C., Kesici, M. ve Kodaş, D. (2013). Rekreasyon olgusuna akademisyenlerin bakış açısı. *Journal of Yasar University*, 30 (8), 5021-5048.
- Mieczkowski, Z. T. (1981). Some notes on the geography of tourism: a comment. *The Canadian Geographer, Le Géographe canadien*, 25(2): 186-191.
- Mukhra, R., Baryah, N., Krishan, K., ve Kanchan, T. (2019), 'Blue whale challenge': a game or crime?. *Science and Engineering Ethics*, 25(1), 285-291.

- Nelson, J. G., ve Butler, R. W. (1974). Recreation and the environment. *Perspectives on Environment*, 290-310.
- Özdemir, A.S. (2017). Rekreasyon uzmanlığı. S. Karaküçük içinde, *Rekreasyon bilimi 2* (s.379-462). Ankara: Gazi Kitabevi.
- Özdemir, A.S., Güçer, E. ve Karaküçük, S. (2016). Rekreasyon ve turizm. S. Karaküçük, S. Kaya ve B.M. Akgül içinde, *Rekreasyon bilimi 2* (s.313-392). Ankara: Gazi Kitabevi.
- Pavluković, V., Armenski, T., ve Alcántara-Pilar, J. M. (2019). The impact of music festivals on local communities and their quality of life: comparison of serbia and hungary. *In best practices in hospitality and tourism marketing and management* (pp. 217-237). Springer, Cham.
- Pigram, J. J. ve Jenkins, J. M. (2005). Outdoor Recreation Management. London and New York: Roudledge.
- Ramazanoğlu, F., Altungül, O. ve Özer, A., (2004). Sportif açıdan rekreasyon etkinliklerinin değerlendirmesi. *Fırat Üniversitesi Doğu Araştırmaları Dergisi*, 3(1), 199-202.
- Saçlı, Ç. (2020). Festival memnuniyeti ile kültürel etkileşim arasındaki ilişki üzerine bbir araştırma: Silifke Uluslararası Müzik ve Folklor Festivali örneği. *Türk Turizm Araştırmaları Dergisi*, 4 (1), 505-521.
- Sağlık, A., Kelkit, A., Temiz, M., Sağlık, E. ve Bayrak, M. İ. (2019). Millet bahçesi kavramı: Kahramanmaraş ili örneği, *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Özel sayı, 11-30.
- Salmon, P. (2000). Effects of physical exercise on anxiety, depression, and sensitivity to stres: a unifying theory. *Clinical Psychology Review*, 21, 33-61
- Sandal, E. K.ve Karademir, N. (2011). Kahramanmaraş'ta rekreasyon alanlarının kullanımının sosyo-ekonomik faktörlerle ilişkisi. *Nature Sciences*, 6(4), 189-212.
- Sever, G.N ve Özkan Buzlu, M. (2015). Turizm fakülteleri bünyesindeki rekreasyon programları için müfredat kapsamı önerisi: bili-metrik bir çalışma. *Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 24 (2), 381-396.
- Shank, J. ve Coyle, C. (2002). *Therapeutic recreation in health promotion and rehabilitation*. State College PA: Venture.
- Spracklen, K. (2011). *Constructing leisure*. Basingstoke: Palgrave.
- Şahbaz, R.P. ve Altınay, M. (2015). Türkiye'deki milli parkların rekreasyonel faaliyetleri açısından değerlendirilmesi. *Journal of Gastro-nomy and Tourism Studies*, 3 (3), 125-135.

- Şen Demir, Ş. ve Demir, M. (2014). Kamu kesimindeki yöneticilerin serbest zaman etkinliklerini yöneticilerin serbest zaman etkinliklerini algılaması ve değerlendirmesi. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3(11),61-76.
- Şimşek, D. Ve Korkut, D. S. (2009). Kıyı şeridi rekreasyon potansiyelinin belirlenmesinde bir yöntem uygulaması: Tekirdağ merkez ilçe örneği. *Tekirdağ Ziraat Fakültesi Dergisi*, 6(3), 315-327.
- Talay, İ., Kaya, F. ve Belkayalı, N. (2010). Sosyo-ekonomik yapının rekreasyonel eğilim ve talepler üzerine etkisi: Bartın kenti örneği (Socio-economic structure effects on the recreational trends and demands: a case study Bartın city). *Coğrafi Bilimler Dergisi/Turkish Journal of Geographical Sciences*, 8(2), 147-156.
- TDK, (2019). <https://sozluk.gov.tr/> Erişim Tarihi: 24.06.2020.
- Tekerek, N. (2006). Oyun kavramından drama'ya drama'dan dramatik eğitime. *Tiyatro Araştırmaları Dergisi*, 22, 47-73.
- Tekin, A. (2016). Serbest zaman bağlamında oyun teorileri. S. Karaküçük içinde, *Rekreasyon bilimi* (s.43-66), Ankara: Gazi Kitabevi.
- Tekin, A., Tekin, G. ve Çalışır, M. (2017), Aslan, N. (2017). Rekreasyonel spor. S. Karaküçük, S. Kaya, B. M. Akgül içinde, *Rekreasyon bilimi 2* (s.3-37), Ankara: Gazi Kitabevi.
- Tribe, J. (2015). *The economics of recreation, leisure and tourism*. Routledge.
- Tütüncü, Ö. (2012). Rekreasyon ve rekreasyon terapisinin yaşam kalitesindeki rolü. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 23 (2), 248 – 252.
- Tütüncü, Ö. ve Aydın İ. (2016). Engelsiz turizm kapsamında rekreasyon terapi kamplarının değerlendirilmesi. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 27 (2), 290-297.
- Tütüncü, Ö., Akgündüz, Y. ve Yeşilyurt, C. (2019). Rekreasyon yönetimi ve turizm işletmeciliği bölüm müfredatlarının karşılaştırılması, *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 30 (2, Özel Sayı), 112 – 124.
- Tütüncü, Ö. (2008). Rekreasyon yönetimine yönelik üniversite düzeyinde bir müfredat geliştirme önerisi, *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 19 (1): 93-103.
- Uzun Dönmez, M. (2019). Otizmli çocukların yaşam kalitesinde hipoterapinin etkisinin incelenmesi: terapötik rekreasyon uygulaması. Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi.
- Virden, R. J. (2006). *Introduction to recreation and leisure*. Champaign: Human Kinetics.

- Weber, K. (2001). Outdoor adventure tourism, a review of research approaches. *Annals of Tourism Research*, 28 (2), 360-377.
- Williams, D. J., Streat, W. B., ve Bengoechea, E. G. (2002). Understanding recreation and sport as a rehabilitative tool within juvenile justice programs. *Juvenile and Family Court Journal*, 53(2), 31-41.
- Wozencroft, A. J., Scott, J. L., Waller, S. N., ve Parsons, M. D. (2019). Positive youth development for youth with disabilities in a therapeutic camp setting. *Journal of Youth Development*, 14(1), 182-197.
- Yaylı, A. (2014). *Rekreasyona giriş*, Ankara: Detay Yayıncılık.
- Yeşilyurt, H ve Arıca, R. (2018). Mutfak müzesi ziyaretçilerinin deneyimlerinin incelenmesi: Emine Gögüş Müzesi örneği. *Türk Turizm Araştırmaları Dergisi*, 2 (1), 60-70.
- Yin, X. (2005). New trends of leisure consumption in China. *Journal of Family and Economic Issues*, 26(1), 175-182.
- Yüksel, M. ve Yeşil, M. (2017). Kent ve rekreasyon (Ordu örneği). *Mavi Atlas*, 5(2), 355-382
- Yüncü, D. (2013). Boş zaman ve rekreasyon: kavram ve özellikler. Metin Argan (edt.) içinde *Rekreasyon Yönetimi* (ss. 3-28). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.

BÖLÜM 4

REKREASYON VE KAMUSAL ALANLAR

Pelin KOÇ¹

Kamusal alanlar, toplum tarafından paylaşımların en çok yapıldığı, kentlerin kalbi olarak kabul edilen, diğer taraftan toplumsal etkinlik alanlarını simgeleyen, toplumun ortak alanları olarak bilinmektedir (Karayılmazlar ve Çelikyay, 2018). Kamusal alanlar, etkinlik çeşidine göre farklı mekanlarda gerçekleştirilen rekreasyon etkinliklerine yönelik ihtiyaca cevap verecek alanlar arasında bulunmaktadır (Boyacıgil ve Altunkasa, 2010). Bu nedenle rekreasyon etkinlikleri açısından kamusal alan kavramının ve kamusal alanların belirlenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

Rekreasyon etkinlikleri açısından önem arz eden kamusal alan kavramı ve rekreasyon etkinliklerinin gerçekleştirildiği kamusal alanlar bu bölüm altında ele alınmaktadır.

KAMUSAL ALAN KAVRAMI VE SINIRLARI

Kamusal alan kavramı günümüzde hem batılı toplumlarda hem de Türkiye’de tartışılan önemli konuların başında yer al-

¹ Arş. Gör. Dr., Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Turizm Fakültesi, pelinyagci@yyu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1125-8045

KAYNAKÇA

- Ağılönü, A. (2007). *Yerel yönetimlerde rekreasyon hizmetleri ve model belirleme (Fethiye örneği)* (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.-
- Akten, M. (2003). Isparta ilindeki bazı rekreasyon alanlarının mevcut potansiyellerinin belirlenmesi. *SDÜ Orman Fakültesi Dergisi*, A(2), 115-132.
- Anonim. (2017). Türkiye sağlıklı kentler birliği. *Kentli Dergisi*, Nisan-Mayıs, Haziran(27), 1-84.
- Arnberger, A. (2006). Recreation use of urban forests: An inter-area comparison. *Urban Forestry&Urban Greening*, 4, 135-144.
- Arnberger, A. ve Eder, R. (2007). Monitoring recreational activities in urban forests using long-term video observation. *Forestry*, 80(1), 1-15.
- Atmış, E., Günşen, H. B., Yücedağ, C. ve Lise, W. (2014). Türkiye'deki kent ormanlarının durumu, kullanımı ve yönetimi. *Orman ve Av*, Ocak-Şubat(1), 37-46.
- Aydın, İ. ve Öztekin, Y. (2010). Kentsel nüfusun nefes bahçeleri mesire yerlerine bir örnek: Değirmenboğazı (Balıkesir). *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3(14), 88-98.
- Bacık, G. (2005). Kamusal alan tanımı üzerine bir tartışma. L. Sunar (Yay. Haz.), *Sivil bir kamusal alan* içinde (s. 9-18). 1. Basım. İstanbul: Kaknüs Yayınları.
- Bayramoğlu, E. ve Yurdakul, N. M. (2019). Kentsel açık mekân olarak meydanların yaşam kalitesine etkileri: Trabzon örneği. *Tarih Kültür ve Sanat Araştırmaları Dergisi*, 8(1), 425-435.
- Bernath, K. ve Roschewitz, A. (2008). Recreational benefits of urban forests: Explaining visitors' willingness to pay in the context of the theory of planned behavior. *Journal of Environmental Management*, 89, 155-166.
- Boyacıgil, O. ve Altunkasa, M. F. (2010). Kamusal rekreasyon olanaklarının etkinliğinin belirlenmesi: İskenderun (Hatay) örneği. *Ekoloji*, 19(74), 110-121.
- Boyar, H. (2006). *Bilgi toplumu oluşumu ve küreselleşmenin kentsel mekâna etkilerinde "müzeler" örneği* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çetinkaya, G. (2017). Milli parkların rekreasyonel kullanılması ve yönetilmesi. F. Ardahan (Ed.), *Açık alan rekreasyonu* içinde (s. 223-254). 1. Baskı. Ankara: Detay Yayıncılık.

- Dağtaş, E. (2014). Kamusal alan ve medya: münevver karabulut cinayetinin basındaki yansımaları. 1. Baskı. Ankara: Ütopya Yayınevi.
- Dahmann, N., Wolch, J., Joassart-Marcelli, P., Reynolds, K. ve Jerrett, M. (2010). The active city? Disparities in provision of urban public recreation resources. *Health&Place*, 16, 431-445.
- Dube, P. vd., (2010). Key concepts of museology. A. Desvallees ve F. Mairesse (Ed.). International Council of Museums, Armand Colin.
- Emerton, L., Bishop, J. ve Thomas, L. (2010). Korunan alanların sürdürülebilir finansmanı: güçlükler ve seçenekler üzerine kapsamlı bir değerlendirme. Ö. Kayakutlu (Çev.). *Korunan alanlar iyi uygulama kılavuzları dizisi* içinde, Sayı:13, Uluslararası Doğa Koruma Birliği.
- Erduran, F. ve Cırık, U. (2011). Gelincik Dağı Tabiat Parkı'nın rekreasyonel peyzaj değerlerinin belirlenmesi. *Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi*, 42(1), 63-77.
- Eriksson, L. ve Nordlund, A. (2013). How is setting preference related to intention to engage in forest recreation activities?. *Urban Forestry&Urban Greening*, 12, 481-489.
- Erol, E. (2014). Kamusal Alanlarda Rekreasyon. A. Yaylı (Ed.), *Rekreasyona giriş* içinde (s.163-183). 1. Baskı. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Ghimire, K. B. (1994). Parks and people: Livelihood issues in national parks management in thailand and madagascar. *Development and Change*, 25, 195-229.
- Gögebakan, Y. (2012). Estetik ve kentsel yapılanma üzerindeki etkisi. *İnönü Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi*, 2(4), 73-84.
- Gül, A. ve Küçük, V. (2001). Kentsel açık-yeşil alanlar ve Isparta kenti örneğinde irdelenmesi. *SDÜ Orman Fakültesi Dergisi*, A(2), 27-48.
- Gürbüz, E. (2009). *Tarih içerisinde İstanbul'daki mesire olgusu ve mesire alanlarının geçirdikleri değişimin Kağıthane mesiresi örneği üzerinden irdelenmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Halsey, E. (1939). The development of public recreation in metropolitan Chicago. *Research Quarterly*, 10(3), 16-27.
- Hazar, A. (2014). Rekreasyon ve animasyon. 4. Baskı Gözden Geçirilmiş. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Huhtala, A. ve Pouta, E. (2007). User fees, equity and the benefits of public outdoor recreation services. *Journal of Forest Economics*, 14, 117-132.

- Janowsky, D. ve Becker, G. (2002). Recreation in urban forests: Monitoring specific user groups and identifying their needs with video and GIS-support. A. Arnberger ve diğerleri (Ed.), *Monitoring and Management of Visitor Flows in Recreational and Protected Areas Conference Proceedings* (s. 296-301) içinde. Austria: Bodenkultur University Vienna.
- Juutinen, A., Mitani, Y., Mantymaa, E., Shoji, Y., Siikamaki, P. ve Sven-to, R. (2011). Combining ecological and recreational aspects in national park management: A choice experiment application. *Ecological Economics*, 70, 1231-1239.
- Karadağ, A. (2006). Postmodernite ve kamusal alan: Mutfak hakikat arayışının sonu. A. Karadağ (Ed). *Kamusal alan ve Türkiye* içinde (s. 42-74). 1. Baskı. Ankara: Asil Yayın.
- Karaküçük, S. (2008). Rekreasyon boş zamanları değerlendirme. 6. Baskı. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Karayılmazlar, A. S. ve Çelikyay, H. S. (2018). Kentlerde kamusal alanların tasarımı ve önemi. *Bartın Üniversitesi İ.İ.B.F. Dergisi*, 9(17), 83-90.
- Kervankıran, İ. ve Eryılmaz, A. G. (2014). Isparta ili milli parklarının rekreasyonel faaliyetlerde kullanımı. *Marmara Coğrafya Dergisi*, 29, 81-110.
- Konijnendijk, C. C., Randrup, T. B. ve Nilsson, K. (2000). Urban forestry research in Europe: An overview. *Journal of Arboriculture*, 26(3), 152-161.
- Korkut, A. ve Özyavuz, M. (2016). Reflection of cultural diversity in Turkey urban parks and green areas: İstanbul, Tekirdağ, Kırklareli examples. *İnönü University Journal of Art and Design*, 6(13), 25-37.
- Kösa, S. (2019). Antalya Konyaltı Kent Meydanı'nın rekreasyonel aktiviteler ve bitkisel tasarım bağlamında değerlendirilmesi. 2. *Beden Eğitimi, Spor, Rekreasyon ve Dans Kongresi Tam Metin Kitabı* (s. 19-31) içinde, Antalya, Alanya: Alaaddin Keykubat Üniversitesi.
- Kraus, R. (1969). Race & sports. *Journal of Health, Physical Education, Recreation*, 40(4), 32-34.
- Kurdoğlu, O. ve Düzgüneş, E. (2011). Artvin kent ormanının rekreasyon olanakları ve kullanıcı tercihlerinin irdelenmesi. *Artvin Çoruh Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi*, 12(2), 199-210.
- Leung, Y. F., Spenceley, A., Hvenegaard, G. ve Buckley, R. (2018). Tourism and visitor management in protected areas: Guidelines for sustainability. C. Groves (Ed.). *Best Practice Protected Area Guidelines*, No: 27, International Union for Conservation of Nature.

- Li, M. (20179). *Large parks as a concept for contemporary urban landscape planning* (Doktor-Ingenieurs). Fakultat für Architektur, Landschaftsarchitektur Regionaler Freiraume.
- Manning, R. E. (2002). How much is too much? Carrying capacity of national parks and protected areas. A. Arnberger ve diğerleri (Ed.), *Monitoring and Management of Visitor Flows in Recreational and Protected Areas Conference Proceedings* (s. 306-313) içinde. Austria: Bodenkultur University Vienna.
- Megep. (2006). Konaklama ve seyahat hizmetleri, tur programı uygulamaları. Ankara.
- More, T. A., Stevens, T. ve Allen, G. (1988). Valuation of urban parks. *Landscape and Urban Planning*, 15, 139-152.
- Ocak, R. Ö. ve Perçin, H. (2014). Kent parklarının tasarım anlayışlarının yurtiçi ve yurtdışı örneklerinde incelenmesi. *Selçuk Tarım Bilimleri Dergisi*, 1(1), 12-20.
- Onat, N. (2013). Kamusal alan ve sınırları. 1. Baskı. İstanbul: Durak İstanbul.
- Özdemir, Ü. (2017). Doğal anıtlar. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi*, 34, 1-2.
- Polat, A. T. (2001). *Kent parkı kavramı ve Konya için örnek bir çalışma* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Polat, A. T. ve Önder, S. (2004). Kent parkı kavramı ve Konya ili için bir kent parkı örneği. *S. Ü. Ziraat Fakültesi Dergisi*, 18(34), 76-86.
- Polat, S. ve Aktaş-Polat, S. (2004). Rekreasyonel tabiat parklarının korunan alanlar kapsamında incelenmesi: Mersin ili örneği. *Social Sciences*, 11(2), 85-115.
- Poudyal, N. C., Hodges, D. G. ve Merrett, C. D. (2009). A Hedonic analysis of the demand for and benefits of urban recreation parks. *Land Use Policy*, 26, 975-983.
- Rosenthal, D. H., Loornis, J. B. ve Peterson, G. L. (1984). Pricing for efficiency and revenue in public recreation areas. *Journal of Leisure Research*, 16(3), 196-208.
- Sağlam, S. ve Elvan, O. D. (2017). Kent ormanlarının Türkiye'deki gelişimi ve hukuki durumu. *Kastamonu Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi*, 17(4), 669-681.
- Sandal, E. K. ve Karademir, N. (2013). Kahramanmaraş ilindeki günübirlik rekreasyon alanlarının potansiyelinin belirlenmesi ve kullanımını ile ilgili sorunlar. *Türk Coğrafya Dergisi*, 60, 25-36.

- Schroeder, H. W. (1982). Preferred features of urban parks and forests. *Journal of Arboriculture*, 8(12), 317-322.
- Schultz, L. E., Crompton, J. L. ve Witt, P. A. (1995). A national profile of the status of public recreation services for at-risk children and youth. *Journal of Park and Recreation Administration*, 13(3), 1-25.
- Semerci, F. (20089). *Kentsel tasarım gereklilikleri açısından Beyazıt meydanı örneği* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Şahbaz, R. P. ve Altınay, M. (2015). Türkiye'deki milli parkların rekreasyon faaliyetleri açısından değerlendirilmesi. *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, 3(3), 125-135.
- Tezcan, M. (1994). Boş zamanların değerlendirilmesi sosyolojisi. Ankara: Atilla Kitap Evi.
- Tolunay, A., Alkan, H. ve Korkmaz, M. (2004). Isparta tarihi Ayazma Mesireliği'nin açık hava rekreasyonu açısından kullanıcı özellikleri. *SDÜ Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 8(1), 59-70.
- Türkiye Orman Varlığı. (2015). Web: <https://www.ogm.gov.tr/ekutuphane/Yayinlar/T%C3%BCrkiye%20Orman%20Varl%C4%B1%C4%9F%C4%B1-2016-2017.pdf> adresinden 01.04.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Uyanık, H. N. (2016). *Yeni kent kurgusunda rekreatif yeşil alanlar ve parklar üzerine sosyolojik bir araştırma* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Yayla, Ö. ve Güven, Y. (2019). Rekreasyon ve ekoloji Ö. Yayla ve E. Karaçar (Ed.). *Rekreasyon yönetimi (Güncel animasyon uygulamaları)* içinde (s. 27-56). 1. Baskı. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Zaman, S. ve Coşkun, O. (2012). Milli parkların kaynak değer kullanımı için bir öneri: Nene Hatun Tarihi Milli Parkı. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16(3), 117-134.
- Zimmermann, J. A. M. ve Allen, L. R. (2009). Public recreation administration an examination of the perceived roles of local recreation administrators. *Administration & Society*, 41(4), 470-502.

BÖLÜM 5

ANİMASYONA GİRİŞ

Songül ÖZER¹

Boş zamanın artması ile birlikte bireylerin eğlenceli zaman geçirme istekleri de bu doğrultuda artmıştır. Konaklama işletmelerinde genel kullanım alanlarının lüks ve konforlu olması, turistin mutlu bir tatil geçirmesi günümüz tatil anlayışında yeterli görülmemektedir. Çünkü turistin tatile çıkmasındaki temel amaç yemek, içmek ve uyumak değildir. Diğer bir ifade ile turist, fiziki yorgunluğun yanında psikolojik, sosyal ve kültürel yorgunluklarını da gidermek istemektedir. Bu doğrultuda konaklama işletmeleri, turiste sunmuş oldukları konaklama ve yeme-içme ihtiyacı yanında hoşça ve eğlenceli vakit geçirme imkânı da sağlamalıdır. Bu amaçla özellikle sayfiye otel işletmeleri her yaştaki turistin beklentilerine yönelik animasyon hizmetlerini bünyelerinde bulundurmak mecburiyetindedirler. Ayrıca çeşitli animasyon hizmetlerinin sunulması, işletmelere rekabet üstünlüğü de sağlamaktadır.

Günümüzde animasyon hizmetleri, turizm sektörünün yalnızca otel işletmelerinde değil restoran, yat, gemi gibi bölüm-

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Turizm Fakültesi Öğretim Üyesi, songulduz@yyu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1335-0216

sağlamak için mümkün olduğunca farklı animasyon etkinlikleri sunmak zorunda kalmaktadırlar. Müşteri memnuniyetinin sağlanmasında yalnızca animasyon etkinliklerinin çeşitliliği değil aynı zamanda animasyon etkinliklerinin gerçekleştirildiği mekânın fiziksel ve çevresel özellikleri de etkili olmaktadır. Ayrıca animatörlerin sahip oldukları bilgi, beceri ve iletişim kurma kabiliyetleri de turistlerin animasyon etkinliklerinden dolayısıyla otel işletmesinin sunmuş olduğu hizmet kalitesinden memnun kalmalarını sağlayan temel etkenlerdir.

Sonuç olarak turizm işletmelerinin turizm sektöründe varlıklarını sürdürebilmeleri ve gelişmeleri konaklama ve yiyecek-içecek imkânları ile birlikte temelde sunmuş oldukları animasyon hizmetleri ile gerçekleşebilmektedir. Bu noktada turizm işletmelerinin hedef kitlelerine yönelik animasyon hizmetleri sunmaları turizm işletmeleri için hayati önem arz ettiği söylenebilir.

KAYNAKÇA

- Akgöz, E. (15-17 Nisan 2004). Türk Gecelerinin Türk Kültürünü Tanıtıma Katkısı Üzerine Bir Araştırma. I. Balıkesir Ulusal Turizm Kongresi Bildiri Kitabı. Balıkesir: Balıkesir Üniversitesi, 324-343
- Costa, G., E. Gilina, G. Mario. and P. Antoniou. (2004). Recreational Services In Resort Hotels: Customer Satisfaction Aspects, *Journal of Sport & Tourism*. 9.2, 117-126.
- Çakır, P. G. (2012). Otel İşletmelerinde Destek Hizmetleri. *Anadolu Üniversitesi: Ankara*.
- Demirdağ, Ş. A. ve Güçer, E. (2016). Animasyon Personelinin İş Tatmin Düzeyleri: Dış Kaynak Kullanan ve Kullanmayan Otel İşletmelerinin Karşılaştırılması. İçinde: M. Talas ve M. L. Emek (Ed.), 2. Uluslararası Çin'den Adriyetik'e Sosyal Bilimler Kongresi Kongre Kitabı, Sosyoloji – Psikoloji, Örgütsel Davranış, ss.33-52, 5-6-7 Mayıs 2016, Payas-Hatay. Adıyaman: İksad Yayınları.
- Espino-Rodríguez, T. F. and Padrón-Robaina, V. (2004). Outsourcing and Its Impact on Operational Objectives and Performance: A

- Study of Hotels in The Canary Islands. *International Journal of Hospitality Management*, 23(3), 287-306.
- Hacıoğlu, N., Gökdeniz, A. ve Dinç, Y. (2017). *Boş Zaman ve Rekreasyon Yönetimi*, Ankara: Detay Yayıncılık.
- Hazar, A. (2009). *Rekreasyon ve Animasyon*. (Genişletilmiş 3. Baskı). Detay Yayıncılık: Ankara.
- Hazar, A. (2014). *Rekreasyon ve Animasyon*. (Genişletilmiş 4. Baskı). Detay Yayıncılık: Ankara.
- Kakabadse, A. and Kakabadse, N. (2002). Trends in Outsourcing: Contrasting USA and Europe. *European Management Journal*, 20(2), 189-198.
- Koçak, N. (2001). Konaklama İşletmelerinde Animasyonun Önemi ve Animasyon Personeline Yönelik Bir Araştırma. *Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 16(1), 61-79.
- Korkutata, A. (2015). Antalya'da 4 Ve 5 Yıldızlı Otellerde Sunulan Rekreatif Amaçlı Animasyon Faaliyetlerinin Müşteri Memnuniyetine Etkisi. (Yayımlanmış Doktora Tezi). Sosyal Bilimler Enstitüsü, T.C. Sakarya Üniversitesi.
- Özkan, E. ve Türksoy, A. (2011). Otel İşletmelerindeki Yiyecek İçecek Bölümlerinde Dış Kaynak Kullanımı: SWOT Analiziyle Bir Değerlendirme. *Akademik Bakış Dergisi*, 2011(25), 1-16.
- Tezcan, M. (1982). *Sosyolojik Açından Boş Zaman Değerlendirmesi*. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi, yayın no:116, Ankara.
- Turan, F., Dinçer, M. Z. Ve Dinçer, F. İ. (2017). Türkiye'de Kırsal Turizm Alanlarında Animasyon Hizmetlerinin Değerlendirilmesi. *Uluslararası Sosyal ve Ekonomik Bilimler Dergisi*, 7 (1): 18-25.
- Yalçın, İ.; Akın, M. ve Şeker, M. (2011). Kamu Hastanelerinde Dış Kaynak Kullanımı: Kayseri Eğitim ve Araştırma Hastanesi Örneği. *KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 13(20), 83-92.
- Yurtsever, İ. (2012). Rekabetin Önemli Unsuru Animasyon. <http://kariyer.turizm gazetesi.com/articles/article.aspx?id=22232>, Erişim Tarihi: 20.10.2020.

BÖLÜM 6

ANİMASYON HİZMETLERİNİN YÖNETİMİ

Burcu TURAN TORUN¹

Yönetim kavramı evrensel ve her türlü faaliyetin planlanmasında, örgütlenmesinde, yöneltilmesinde, eşgüdümlemesinde ve denetlenmesinde var olması gereken bir kavramdır. Üretim faktörleri ile birlikte ihtiyacımıza uygun olarak her türlü yapılan üretimi bir güç bir olgu destekleyip harekete geçirmelidir. Bu güç bu olgu yönetim kavramıdır. Yönetim kavramı farklı ülkelerde de olsa farklı örgütlerde de olsa benzerliği, ölçütleri, fonksiyonları aynıdır ve işletmenin etkili ve verimli olmasını amaçlar. Yönetim fonksiyonu sadece bir işletmenin sadece üst yönetim fonksiyonu ile ilgili olan bir kavram değildir. İşletmenin her türlü kademesinde teknik, beşeri ve kavramsal bir beceriye sahip olan bir kavramdır. İşte bir işletmenin animasyon hizmetlerinde evrensel olan yönetim olgusunu da işlemek gerekir. Animasyon hizmetlerinin etkili ve verimli olabilmesi için iyi bir yönetim fonksiyonuna sahip olması gerekir. Animasyon hizmetlerinin planlanması, örgütlenmesi, yöneltilmesi, eşgüdümlenmesi ya da koordinasyonu, denetimi sürecinden oluşan animasyon hizmetleri yönetiminde ise yönetimin fonksiyonları

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Turizm Fakültesi, burcuturan@yyu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-1963-9368

KAYNAKÇA

- Aytek, H . (2010). Girişimcinin rekabet, uzlaşma, iletişim becerileri ve pazarlama yaklaşımı . Anadolu Bil Meslek Yüksekokulu Dergisi, (19), 40-46. Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/abmyoder/issue/46480/583743> Erişim Tarihi: 24.10.2020.
- Başaran, İ. (1992). Yönetimde İnsan İlişkileri. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Boone, ve Kurtz,(2013). Çağdaş İşletme, (Çev. Yalçın, A.), Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Hazar, A. (2003). Rekreasyon ve Animasyon. Ankara :Detay Yayıncılık.
- Ünal, M. (2012). Stratejik Yönetim ve Liderlik İstanbul: Beta Yayıncılık.
- Koçel, T. (2010). İşletme Yöneticiliği. İstanbul: Beta Yayıncılık,
- Koparal, C. (2013).Yönetim ve Organizasyon Eskişehir:1. Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Yayınları,
- Naktiyok, A. (2004). İç Girişimcilik. İstanbul: Beta Yayıncılık,
- Robbins, D. C., (2013). Yönetimin Esasları. Fundamentals of Management. (Çev: Öğüt, A.). Ankara: Nobel Yayıncılık
- Sabuncuoğlu, Z. (2001). İşletmelerde Halkla İlişkiler. Bursa: Ezgi Kitapevi Yayıncılık
- Sanal, R. (2002). Türkiye de Yönetimsel Denetim ve Devlet Denetleme Kurulu, TODAİE: Ankara,
- Şimşek, Ş. ve Çelik, A. (2009). Genel İşletme. Konya: Eğitim Akademi.
- Taşkıran, E. (2011). Liderlik Ve Örgütsel Sessizlik Arasındaki Etkileşim. İstanbul: Beta Yayıncılık.
- Uysal, G. (2003). Rol Farklılaşmasının İletişime Etkisi ve Johari Modeli. C. Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, Cilt 4, Sayı:1.
- Yıldız, F. F. (2013). Yöneticilerin Algılanan Sahte ve Gerçek Dönüşümcü Liderlik Davranışlarını Ayırt Etmede Makyavelizm ile Kişisel Açılım ve Geri Bildirim Etkisi (Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Yılmaz, M. (2013). Liderlik Çalışmaları., İstanbul: Beta Yayıncılık

BÖLÜM 7

TURİZM VE ANİMASYON

Cem YEŞİLYURT¹

Günümüzde insanların çoğu artık kentlerde yaşamaktadırlar. Sanayileşme ve kentlileşme ile birlikte yaşam zorlaşmış ve çevre sorunları ortaya çıkmıştır. Sanayileşmeye maruz kalan bölgelerde yaşayan insanlar artık günlük yaşamlarında değişiklikler gerektiren büyük zorluklarla karşı karşıya kalmaktadırlar (Birkeland, 2008). Bu zorluklar ile mücadele içerisinde olan insanlar iş-ev arasındaki rutin yaşam ve çevrelerinde oluşan olumsuz şartlar nedeniyle stres altında kalmaktadırlar. İşe giderken yaşadıkları trafik stresi, işyerinde çalışmanın vermiş olduğu yorgunluk, eve döndüklerinde yemek hazırlama zorunluluğu ve çocuklarıyla ilgilenme gibi uğraşlar nedeniyle insanların yaşamları rutin bir hal almaktadır.

Günümüz endüstrileşmiş ve kentleşmiş uygarlığında çalışan bireyler yitirdikleri fiziksel ve zihinsel sağlıklarını geri kazanmak amacıyla tatile çıkmaktadırlar. İnsanların turizm faaliyetlerine katılmalarını sağlayan faktörlerden biri de eğlencedir (Çevik ve Simskek, 2017). İnsanlar iş yaşantılarındaki stresi bir nebze de olsun üzerlerinden atabilmek amacıyla tatillerde eğ-

¹ Arş. Gör. Dr. Adıyaman Üniversitesi, Turizmi Fakültesi, cyesilyurt@adiyaman.edu.tr, ORCID: 0000-0003-2193-5406

Günümüzün değişen yaşam koşulları nedeniyle müşterilerin tatillerini geçirdikleri otellerinden beklentileri sadece iyi yatak veya iyi yemek değil, tatillerini sıkılmadan eğlenceli bir şekilde geçirebilecekleri aktiviteleri de bulabilmektir. Bu bağlamda turistlere sunulan ürünlerde çeşitliliğe, gidilerek otellerde veya turizm işletmelerinde animasyon hizmetleri sunulmaya başlanmıştır. Böylece animasyon hizmetleri resort oteller içerisinde müşteriye sunulan bir turistik ürün olarak yerini almıştır. Animasyon faaliyetlerinin turistik ürün içerisinde yeri gün geçtikçe önem kazanmış tatil bölgelerindeki otellerde otel seçimine etki edebilecek kadar ön plana çıkmıştır.

KAYNAKÇA

- Adina, C., ve Dana, B. (2010). Entertainment and sports animation--Effects and benefits. *Ovidius University Annals, Series Physical Education & Sport/Science, Movement and Health*, 10(2).
- Albayrak, T., Caber, M., ve Öz, E. K. (2017). Assessing recreational activities' service quality in hotels: An examination of animation and spa & wellness services. *Journal of Quality Assurance in Hospitality and Tourism*, 18(2), 218-234.
- Başaran, T., Özavcı, R., Korkutata, A., ve Dağ, A. (2019). Animatörlerin iş doyumunu düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi: İzmir İli Örneği. 2. *Uluslararası Herkes İçin Spor Ve Wellness Kongresi*. 25-28 Nisan.
- Bialożyńska, A. (2017). Leisure time animation in seaside hotels as a way to enhance competitiveness. *Warsztaty z Geografii Turyzmu* 1(8), <http://dx.doi.org/10.18778/2544-7440.01.01>
- Birkeland, I. (2008). Cultural sustainability: industrialism, placelessness and the re-animation of place. *Ethics Place and Environment (Ethics, Place and Environment (Merged with Philosophy and Geography))*, 11(3), 283-297.
- Bolourchian, M. J., ve Karroubi, M. (2020). Role of tourism products to promote Iran's image as a destination via social media. In *Tourism Product Development in China, Asian and European Countries* (pp. 165-173). Springer, Singapore.

- Bortnitskaya, M., Tsurulnikova, V., ve Chagayda, A. (2017). Innovative approach and operational issues of animation services in hotels. *The Scientific Heritage*, 12 (12).
- Camilleri, M. A. (2018). The tourism industry: An overview. In *Travel marketing, tourism economics and the airline product* (pp. 3-27). Springer, Cham.
- Costa, G., Glinia, E., Goudas, M., ve Antoniou, P. (2004:3). Recreational services in resort hotels: Customer satisfaction aspects. *Journal of Sport and Tourism*, 9(2), 117-126.
- Costa, G., Glinia, E., ve Drakou, A. (2004:2). The role of empathy in sport tourism services: A review. *Journal of Sport & Tourism*, 9(4), 331-342.
- Costa, G., ve Glinia, E. (2004). Sport tourism in Greece. *Journal of Sport and Tourism*, 9(3), 283-286.
- Çevik, H., ve Simskek, K. Y. (2017). The quality of five-star hotel animation services in Turkey with regard to tourists' demographics. *Turizam: međunarodni znanstveno-stručni časopis*, 65(3), 280-293.
- De Knop, P. (1990). Sport for all and active tourism. *World Leisure and Recreation*, 32(3), 30-36.
- Deci, E. L. ve Ryan, R. M. (2015). Self-determination theory. *International Encyclopedia of the Social ve Behavioral Sciences*. 21(2): 486-491.
- Demir, M., ve Demir, Ş. Ş. (2015). Otel animasyon hizmetlerinin yöneticiler ve turistlerin bakış açısıyla değerlendirilmesi. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 1(1), 35-48.
- Diener, E. (2009b). Subjective well-being. In *The Science of Well-Being* (pp. 11-58). Springer, Dordrecht.
- Diener, E. D. (1984). Subjective Well-Being. *Psychological Bulletin*, 95(3): 542-575.
- Diener, E. D. (1994). Assessing Subjective Well-Being: Progress and Opportunities. *Social Indicators Research*, 31(2): 103-157.
- Diener, E. D. (2009a). In Pursuit of Happiness: Empirical Answers to Philosophical Questions. *The science of well-being: The collected works of Ed Diener*. (ss.59-74). London: Springer Science ve Business Media.
- Doğan, T, Eryılmaz, A. ve Ercan, L. (2014). İşe Bağlılığın Öznel İyi Oluş Üzerindeki Yordayıcı Rolü: Akademisyenler Üzerine Bir Çalışma. *Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi*. 1(33): 48-57.

- Emekli, G., İbrahimov, A., ve Soykan, F. (2006). Turizmde küreselleşmeye coğrafi yaklaşımlar ve Türkiye. *Ege Coğrafya Dergisi*, 15(1-2), 1-16.
- Foth, M. (2006): Sociocultural animation. In: Marshall, S. – Taylor, W., – Yu, X. (eds.): *Encyclopedia of Developing Regional Communities with Information and Communication Technology*. Idea Group Reference, Hershey, PA, pp. 640-645.
- Glinia E., Costa G. ve Drakou A. (2004). Hotel animation and professional perspectives in Greece. *The Journal of the College of Tourism and Hotel Management*, 4, 123-130.
- Gökdeniz, A., Hacıoğlu, N., ve Dinç, Y. (2003). *Boş zaman ve rekreasyon yönetimi*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Gökdeniz, A., ve Dinç, Y. (2000). Konaklama işletmelerinde animasyon faaliyetlerinin hizmet satışlarına etkisi. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 11(2), 99-106.
- Hazar, A. (1999). *Turizm işletmelerinde animasyon*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Ivanovski, A., Ugrinić, B., Duvnjak, K. Ć., Pantelić, S., ve Mitić, D. (2019). The Quantitative Analysis Of Animation Programs In Tourism. *SPORT – Science and Practice*, 9, (1), 33-45
- Ivkov, A., ve Stamenkovic, I. (2008). The implementation of the” Bologna process” into the subject of animation in tourism, as a significant part of the hotel industry products promotion. *Tourism and Hospitality Management*, 14(1), 129-140.
- Jakovlev, Z., Koteski, C., Dimitrov, N., Angelkova, T., Bardarova, S., ve Dzaleva, T. (2011). Management of animation in tourism. First international Conference, Management of Tourism and Entertainment - MTE, 02-03– April 2011, Sofia – Bugaria
- Jakovlev, Z., Takovska, M., ve Angelovska, N. P. (2017). Animation of visitors during their tourist stay in the east region of R. Macedonia. *Yearbook-Faculty of Tourism and Business Logistics*, 3(2), 219-228.
- Jeffries, D. J. (1971). Defining the tourist product—and its importance in tourism marketing. *The Tourist Review*.
- Kalcheva, A. (2016). Theoretical and historical aspects of socio-cultural animation. *Trakia Journal of Sciences*, 14(3), 203.
- Koçak, N. (2001). Konaklama İşletmelerinde Animasyonun Önemi Ve Animasyon Personeline Yönelik Bir Araştırma. *Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 16(1).

- Magyar, M. (2013). A survey on tourism experiences by Hungarian travellers: towards guest satisfaction. *Applied Studies in Agribusiness and Commerce*, 7(1), 73-76.
- Mandić, A., Mrnjavac, Ž., ve Kordić, L. (2018). Tourism infrastructure, recreational facilities and tourism development. *Tourism and Hospitality Management*, 24(1), 41-62.
- Mikulić, J. ve Prebežac, D. (2011). Evaluating hotel animation programs at Mediterranean sun-and-sea resorts: An impact-asymmetry analysis. *Tourism Management* 32 (3): 688-696.
- Oláh, I. (2016). The Significance of Animation in the Tourism of Hungary. *Вестник АПК Ставрополья*, (S4), 64-66.
- Özdemir, Y., ve Koruklu, N. (2011). Üniversite öğrencilerinde değerler ve mutluluk arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1), 190-210.
- Pi, L. L., Lin, Y. H., Chen, C. Y., Chiu, J. C., & Chen, Y. M. (2014). Serious leisure, motivation to volunteer and subjective well-being of volunteers in recreational events. *Social indicators research*, 119(3), 1485-1494.
- Rokicka-Hebel, M., Ziolkowska, J., ve Patyna, A. (2016). The professional profile of a leisure time animator in tourism and recreation services. *Baltic Journal of Health and Physical Activity. The Journal of Gdansk University of Physical Education and Sport*, 8(4).
- Ryan, R. M. ve Deci, E. L. (2001). On Happiness and Human Potentials: A Review of Research on Hedonic and Eudaimonic Well-Being. *Annual review of psychology*, 52(1): 141-166.
- SOP, S. A. (2014). İş baskısı, iş-serbest zaman çatışması, meslek memnuniyeti ve yaşam doyumu ilişkisi üzerine bir inceleme. *Turizm Akademik Dergisi*, 1(1), 1-14.
- Sotiriadis, M. D. (2014). Management and Operational Issues of Animation Services in Resort and All-inclusive Hotels: Evidence from Greece. *Mediterranean Journal of Social Sciences*, 5(20), 692.
- Spiers, A., ve Walker, G. J. (2008). The effects of ethnicity and leisure satisfaction on happiness, peacefulness, and quality of life. *Leisure Sciences*, 31(1), 84-99.
- Stamenkovic, I., Blešić, I., Pivac, T., ve Ivkov-Džigurski, A. (2015). Attitudes of participants of tourist animation: Case study: Thematic events as a practical training (Novi Sad, Serbia). *Turizam*, 19(4), 146-154.
- Step toe, A., Deaton, A. ve Stone, A. A. (2015). Subjective wellbeing, health, and ageing. *The Lancet*, 385(9968), 640-648.

- Wallenius, T. (2009). Sociocultural animation in youth work: Survey of sociocultural animation in the work of the youth coordinators in districts of Finnish Red Cross. (<https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/4679/Sociocultural+animation+in+youth+work.pdf;jsessionid=0BCAFF48E75F003AD9CAB66FDD3FB35B?-sequence=1>)
- Waterman, A. S., Schwartz, S. J. ve Conti, R. (2008). The Implications of two Conceptions of Happiness (Hedonic Enjoyment and Eudaimonia) for the Understanding of Intrinsic Motivation. *Journal of Happiness Studies*, 9(1): 41-79.
- Γλυνιά, Ε., ve Κώστα, Γ. (2004). Η απασχόληση στον τομέα της ξενοδοχειακής animation στην Ελλάδα. *Περιοδικό Διοίκησης Αθλητισμού και Αναψυχής*, 1(2), 25-36.
- Μάντζιος, Ν., ve Γλυνιά, Ε. (2005). Η αγορά της άθλησης και ψυχαγωγίας (animation) σε ξενοδοχειακές μονάδες στην Ελλάδα: Προβλήματα και προοπτικές. *Αναζητήσεις στη Φυσική Αγωγή & τον Αθλητισμό*, 3(1), 64-76.

BÖLÜM 8

OTEL İŞLETMELERİNDE ANİMASYON HİZMETLERİ VE ÖRNEKLERİ

Sedat Şahin¹

Turizmin heterojen özelliği sebebiyle müşteriler tatil deneyimlerini bir bütün olarak değerlendirmektedir. Çok iyi bir otel odasında konaklayan müşteriler, işletmenin diğer hizmetlerinin bir veya birkaçının yetersiz kalması durumunda temel hizmet unsuru olan odadan memnun olmalarına rağmen otelden ayrıldıklarında yaşadıkları deneyimden mutsuz olabilirler. Diğer bir bakış açısıyla otel işletmesinde sunulan hizmetlerin çoğunluğundan memnuniyet duyan müşteriler yaşadıkları olumsuzlukları da unutabilirler. Dolayısıyla hizmet çeşitlendirmesi yaparak farklı hizmetler sunmak otel işletmeleri açısından daha önemli görülebilir. Otel işletmelerinde hizmet çeşitlendirmesi kapsamında sunulabilecek en önemli hizmetlerden biri de eğlence ve animasyon hizmetleridir.

Konaklama işletmeleri olarak otellerin kurumsal yapıları içerisinde eğlence hizmetleri giderek daha önemli bir hale gelmektedir. Bu sebeple farklı büyüklükte birçok otel işletmesi, sunulacak hizmetleri planlarken eğlence hizmetlerini de ön plana

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Turizm Fakültesi, sedatsahin@yyu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-0167-101X

önüne geçmesine önemli katkı sağlayacağını söylemek mümkündür (Türkay vd. 2015: 84).

Sonuç olarak animasyon etkinlikleri misafirlerin tatilleri boyunca keyif alarak katılabilecekleri ve toplam memnuniyetlerini artıracak şekilde planlanmalı ve uygulanmalıdır. Animasyon etkinlikleri düzenlenirken otelde konaklayan misafirlerin kimler olduğu, otel işletmesinin imkânları ve animasyon departmanının potansiyeli göz önünde bulundurulmalıdır. Yalnızca yetişkinlere yönelik değil aynı zamanda çocuk misafirlere de ilişkin animasyon etkinliklerine yer verilmelidir.

KAYNAKÇA

- Çetiner, H. (2018). *Animasyon aktivitelerinde deneyim kalitesinin tekrar satın alma niyetine etkisi*, Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Turizm İşletmeciliği Eğitimi Anabilim Dalı.
- Dalkılıç, G. ve Mil, B. (2017). Rekreasyon-Animasyon hizmetlerinin sınıflandırılması ve otel işletmelerindeki öneminin değerlendirilmesi. *Beykoz Akademi Dergisi*, 5(2), 40-72.
- Gökdeniz, A. ve Dinç, Y. (2000). Konaklama işletmelerinde animasyon faaliyetlerinin hizmet satışlarına etkisi. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 11(2), 99-106.
- İnceöz, S. (2018). Konaklama işletmelerinde çocuk bakıcılığı hizmeti ve çocuk kulübü. *Sivas Interdisipliner Turizm Araştırmaları Dergisi*, (2), 51-58.
- Karaçar, E. ve Doğançılı, O. S. (2018) Turizm işletmelerinde rekreasyon ve animasyon faaliyetlerinin internet siteleri üzerinden değerlendirilmesi tatil köyleri örneği, *Sosyal, Beşerî ve İdari Bilimlerde Akademik Araştırmalar – VI*, Gece Kitaplığı Yayınevi.
- Magyar, M. (2017) Animation-Entertainment service value in the Hungarian wellness hotels, in book: *The Values of Spa Towns*, Ed. Szabó Zoltán, ss.90-113, Publisher: Magyar Füredvárosok Szövetsége.
- Mikulić, J. ve Prebežac, D. (2011). Evaluating hotel animation programs at Mediterranean sun-and-sea resorts: An impact-asymmetry analysis. *Tourism Management*, 32(3), 688-696.
- Özgürel, G. ve Topaloglu, C. (2018). Konaklama işletmelerinde çocuk

kulübü aktiviteleri üzerine bir araştırma. *Journal of Recreation and Tourism Research*. 5. 45-61. 10.31771/jrtr.2018.4.

Türkay, O., Korkutata, A., Şengül, S. ve Solmaz, A. (2015). Animasyon hizmetlerinin rekabet gücüne katkısı: otel işletmelerinde katılımcı ve pazar yönlü örgüt kültürünün etkileri bağlamında bir araştırma. *Bartın Üniversitesi İİ BF Dergisi*, 6(12), 79-102.

Türkay, O., Korkutata, A. ve Yılmaz, Ö. (2018). Does animation services really matter? Place of animation services in the perceived quality–overall satisfaction model. *Journal of Tourism and Services*, 9(16), 14-30.

İnternet Kaynakları

<https://www.selgebeachhotel.com/tr/aktiviteler/aktivite-programi>

<https://www.premierfort.com/animation-program>